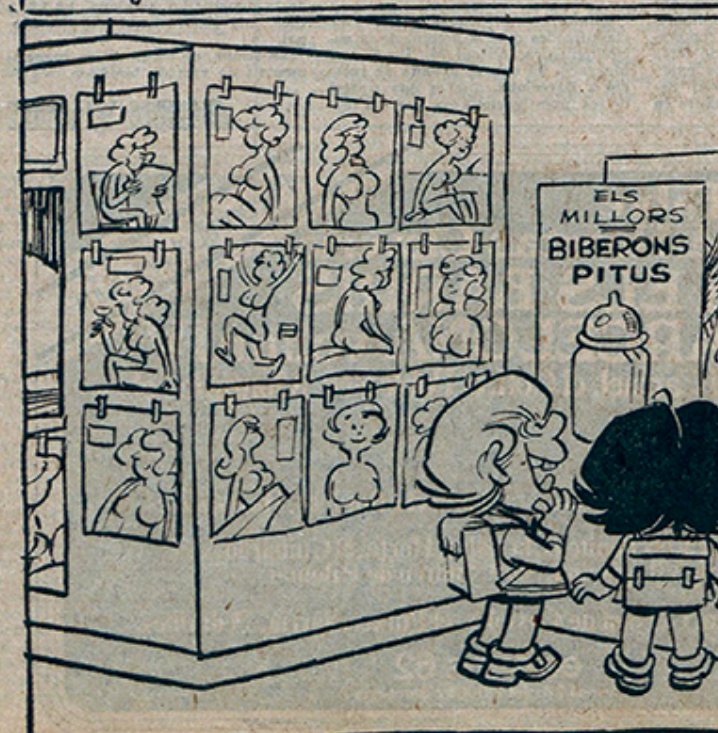

Josep Escobar

Josep Escobar i Saliente (Barcelona, 1908). Començà com a humorista a Granollers, ciutat on vivia, amb una exposició i dibuixos a «La Gràlia». A Barcelona publicà a «Signet», «Violet» i «En Patufet» abans de professionalitzar-se com a dibuixant. Després, en els últims anys de la Dictadura (de Primo de Rivera) i durant la República fou dibuixant polític a «L'Esquella de la Torratxa», «La Campana de Gràcia» i «Papitu». Amplià les col·laboracions a «TBO» i «Pocholo», entre altres publicacions infantils. Durant la guerra civil treballà en la realització de pel·lícules de dibuixos animats i superades les «conseqüències» de la derrota, Escobar tornà al cinema per a infants. Creà una sèrie amb el títol «Civilon» com a personatge principal i organitzà el granmetratge «Erase una vez», basat en el conte de la Ventafocs. Cridat a formar part de l'equip de l'editorial Bruguera, treballà primer per a la revista «Pulgarcito» i més endavant per a una munió de publicacions que porten els noms de «Ddt», «Can-Can», «Tiovivo», «Din-Dan», «Mortadelo», «Zipi y Zape» i d'altres.

Escobar encertà a crear uns personatges com «Carpanta» i els germans «Zipi y Zape», que representaven la gana i l'autoritarisme que ens va portar el resultat de la guerra civil. Amb ells va donar sortida a la problemàtica pròpia, que era la de la majoria del públic d'aquells anys, el qual, sense revistes humorístiques catalanes, trobava així possibilitats de riure's de les seves penes i les publicacions autoritzades per a infants.

Josep Escobar també ha publicat tres comèdies d'humor, força representades pels conjunts amateurs. Assaigs general, A dos quarts de set, rapte i L'altra cara de la lluna. Mentre no es demostrï el contrari —com diu ell mateix— és el degà dels historietistes catalans en exercici. I que duri...

ESCOBAR

JMC

